

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne osiramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Kriza.

Na Dunaji 30. junija.

Senzacionalna parlamentarna dogodba! Predno se je v današnji seji valutnega odseka začela razprava o zakonovem načrtu gledé valutnega posojila, izjavil je vodja nemških nacionalcev, poslanec dr. Steinwender, nastopno: „Iz političnih razlogov, katere bomo navedli pri razpravi v zbornici, glasovali bomo zoper zakon o valutnem posojilu. Če bi naši glasovi onemogočili vlevažno to reformo, tako ne zadeva odgovornost zato nas, nego vlado, katera v nasprotju s programom prestolnega govora in sicer po administrativnih odločbah sili nemško prebivalstvo in njega zastopnike v opozicijo.“

Po izjavi Steinwenderjevi začel je govoriti posl. dr. Kaizl, levičarski članipa so odšli, ne da bi podali kakšne izjave. V prvem hipu ni nihče mislil, da je to politična demonstracija. Posl. dr. Bareuther opozoril je načelnika, da odsek ni sklepčen. Načelnik posl. Jaworski niti slutil ni, da se levičarji nečejo udeležiti razprave, in dal jih je poklicati po slugi, a šele

ko je izvedel, da levičarski člani priti nečejo, zaustavil je razpravo.

Parlamentarna kriza postala je torej akutna. Uzrok levičarski abstinenciji je nerešeni parlamentarni položaj. Levica je jako nezadovoljna, ker se grof Taaffe nikakor ne mara ozirati na opetovano izrečene pritožbe notranjeavstrijskih nemških poslancev. Silne agitacije štajerskih in koroških nezadovoljnejev prisilile so levičarje v interesu svojih mandatov, da storé odločen korak, ki bo rešil in definitivno dognal nejasno in neugodno razmerje mej nemško levico in vlado. Levica postala je bila, zapustivši opozicijo, odlična vladna stranka, nadeje pa, katere je gojila gledé posledic tega njenega razmerja z vlado, se niso izpolnile, — grof Taaffe hodi še vedno po svoji poti. Vnanji pritisek, volilci, prisilil je levičarje, da so se odstranili od posvetovanj v valutnem odseku. Motivirajo pa svoj korak s tem, da bi izrazili ministertvu zaupanje, če bi glasovali za predlogo o valutnem posojilu, da pa tega ne morejo storiti, dokler se grof Taaffe gledé levičarskih želja in tirjatev ne izrazi določno. Sploh pa niso levičarji nezadovoljni samo z vladno politiko, ampak se posebno še s pravosodnim ministrom grofom Schönbornom in finančnim ministrom dr. Steinbachom.

Vlada se trudi omogočiti nadaljevanje razprav v valutnem odseku tudi navzlic nemško-liberalni abstinenciji. Odsek je sklepčen, če je 25 članov navzočih. Doslej se je 22 poslancev izreklo za nadaljevanje razprav, treba torej pridobiti le še tri; sodi se, da se bodo posl. Weigl (konservativec), Styrcea (Rumun) in dr. Rappoport (Poljak) udali želji finančnega ministra in se udeleževali sej valutnega odseka.

Rešitev krize je posebno zato težka, ker so tudi nemški konservativni poslanci začeli „strajkati“. O uzrokih temu „strajku“ poročali smo že zadnjič obširneje. Konservativci tirjajo prav kakor levičarji, naj se parlamentarna situacija konečno dožene, ker po njihovi sodbi se je Taaffe levičarjem že tako zelo približal, da konservativci ne morejo več podpirati njegovega sistema. Dokler se grof Taaffe ne bode odločil ali na desno ali na levo, dotlej se nemški

konservativci ne mislijo več udeleževati razprav niti v zbornici, niti v odsekih, ampak tirati pasivno opozicijo.

Takšen je torej parlamentarni položaj, kate-rega bode rešiti grofu Taaffe, vračajočemu se iz Česke. Levica postavila se je v zmislu izjave štajerskih zaupnih mož na stališče „do ut des“ in tirja izpolnitev svojih desiderij še predno se izvrši regulacija valute, sicer bi začela abstinencijo; nemški nacionalci šli so še korak dalje in popolnoma nasprotno dosedanjim svojim izjavam odločili se, glasovati zoper vladne predloge o regulaciji valute, če se jim ne ugodí, nemški konservativci pa se spodtikajo nad nekaterimi določbami zakona o uredbi stavbenih obrtov in se mislijo ravnati po tisti taktiki, kakor levičarji.

Situacija je torej za grofa Taaffea kaj neugodna. Trojna večina, s katero je mislil tirati „gopodarsko“ politiko, pokazala se je pri tej priliki v vsi svoji ničnosti in težko jo bode združiti v prejšnjo harmonijo. Na katero stran se bode grof Taaffe obrnil, tega še ni moči povedati. Gotovo pa je, da je bil finančni minister, čuvši o levičarskem ukrepu, jako konsterniran, ker bode nova ta situacija neugodne uplivala na Ogersko in na inozemstvo; posl. Jaworski, kot načelnik valutnemu odseku, izrekel je obžalovanje, da je levica provzročila brez pravega povoda nesklepnost odseka, v vladnih krogih pa se govori, da bode levičarska akcija prav za to stranko samo imela neugodnih posledic.

Besedo ima zdaj grof Taaffe!

Poreško-Puljska škofija.

(Izv. dopis iz Istre.)

Najbolj zanimivi škof v goriški provinciji je brezdvomno Poreško-Puljski Giambattista Flapp. Znan nam je predobro po svojih slovečih cirkularih. Poznano je še bolj njegovo pristransko delovanje za časa volitev, naj so že državnozborske, deželne ali pa občinske volitve. On gleda, da ustreže na vsak način civilizirani (!?) gospodi talijansko-šarenjaški. A skoro bi mu tega zameriti ne mogli,

LISTEK.

Eleonora Duse.

(Gledališki spomini; spisal Ignacij Borštnik.)

Georges Ohnet popisuje v svojem romanu „Lise Fleuron“ dandanes povse neumevno slabost Pariških gledaliških ravnateljev, kateri so za vsako, pred začetkom predstave prezentovano ustopnico dali izplačati vso ustopnino. Te pravice posluževali so se zlasti tisti gledališki entuzijasti, ki so dobivali ustopnice na račun dobička in izgube. Idealni ti časi živé samo še v Ohnetovem osladnem romanu, zakaj prozajična roka sedanjih gledaliških upraviteljev, tudi Dunajskih, zapisala je na kupci in na ustopnico izvestnih listkov pomembno besedo: „brezplačno“ ter tako preprečila omenjeno finančno operacijo. Dandanes sedeti mora „prosta ustopnica“ mirno na odkazanem ji prostoru, a če se predstava slučajno odpove, izmuzati se mora iz Talijinega hrama po stranskem hodniku, ker je atmosfera okoli blagajnice baje preveč nevarna. — To pa še ni vse! Tudi o drugih prilikah polastijo se „proste ustopnice“ razna čustva, zlasti kadar sedi v gledališki loži intendant ali ravnatelj, o katerega mi-

lostnih žarkih živi „prosta ustopnica“. Sijaj preprijetnega presenečenja poznati se mora prosti ustopnici na obrazu, sijaj zadovoljnosti in neomejenega ter brezpogojnega odobravanja. Kako vse drugače se pač čuti plačana ustopnica!

Da ni bilo na Dunaju slavnosti Radeckega, očeta vrlih, žal, neoboroženih veterancev, gotovo bi se ne bila vozila moja malenkost v Prago v drugem razredu. Moj Bog, kaj hočemo?! Časi so slabi in blagajnica „Dramatičnega društva“ je prazna, vkljub izbornemu gospodarstvu našega ekonoma — tako sem vsaj čital v izvestju društvenega tajnika. Naravno! Saj je obče znano, da se morajo metati pri gledaliških podjetjih novci skozi okno, potem se le vró pri durih nazaj. — — —

Na Frana Josipa kolodvoru bila je 27. aprila t. l. ob 10. uri zvečer ogromna gneča. Vrli očetje in samci veteranci vračali so se naudušeni a že precej hripavi v skrita gnezda domovine svoje. Obupno sem tekal ob vlaku gor in dol, iskaje prostora. Sprevednik vprašal me je še dokaj uljudno: „Kam, gospod?“ — „V Prago!“ — „Prosim, ustopite tu noter!“ Odprl mi je poslužno kupej drugega razreda, a zaloputnil ježno duri za menoj, videč ali čuteč, — ti ljudje imajo, kakor slepci, čudovito razvit čut v

prstih — da sem mu samo tri desetice stisnil v roko, v kateri pa je bilo po njegovem prepričanju prostora najmanjše za dve kroni.

Zapiskal je vlak, zaropotala so težka kolesa in drdrali smo proti zlati Pragi. — V kotu kupeja slonel je star gospod, jedini sopotnik moj od Dunaja do Prage, leno premetuje debelo smotko po ustih. Posadil sem — tako pišejo zdaj — kosti svojega rojstva kolikor najdalje mogoče od njega in premetaval težo svojega života po mehkejšem sedalu še mnogo leneje, nego moj oddaljeni sosed svojo debelo smotko po ustih. Potisnil sem si klobuk v čelo, hoteč v sladkem naročju sna prepotovati noč. — A prišlo je drugače! Slučajno sem odprl oči in čudeč se opazil soseda svojega, kako je oživljal z nepopisno spretnostjo najčudovitejše vrste zajčkov in mačic s senco svojih virtuoznih prstov na nasprotni strani kupeja. In ako se mu je zdaj pa zdaj kak eksemplar posebno posrečil, nasmehnil se je dobrovoljno in puhnil dim iz sebe, da je bela glava njegova za hip skoro izginila v sivem oblaku. Videč, da ga opazujem, dejal je: „Premalo luči!“ Jaz na to, da sem sploh kaj odgovoril: „Pač res Peter Schlemihl vozil bi se pri tej razsvetljavi prav brez nevarnosti!“ Starec zasmejal se

zakaj? Pokojni škof J. Dobrila (takega škofa Istra nikoli več ne bode imela), trpel je mnogo za narod; v Poreču so mu „nespašenci“ oblatili njegove palače in pretrpel je drugih neprilik od različnih strani, a on se ni bal, — bil je narodov sin, za narod je živel in v ljubavi do naroda izdajal svoje blago dušo. Nasprotno pa, ko bi se škof Giambattista iz Kormina le nekoliko prijaznega kazal Hrvatoma ali slovenski liturgiji, ne bi mu Porečani poblatili samo zidu in vratu njegove palače, nego on bi moral gledati, da prej ko moči zapusti Poreč, ali pa bi ga morala čuvati kompanija vojakov noč in dan pred Poreškimi dinamitardi. Zakaj vse to pišem? Črnogled sem in bojim se, da bi se slovensko svečeništvo ne odvrčalo od svojega pastirja, da bi se ne nagibalo k indiferentizmu in da bi, ako bode sedanja politika in delovanje še malo časa tako napredovalo, kakor posebno zadnji dve leti, ne prišlo do — razkola. Mesto braniti svoje slovenske svečenike, kliče jih še celo „ad audiendum verbum“, da jih pokara in jim prepove politiko; ne brani jih, ako jih labonaki nestrpnosti napadajo po mestih in nekaterih časopisih, ki nimajo para v Avstriji. Brani se sam, ako hočeš, a niti to ni dovoljeno! Italijanskim duhovnikom pa je vse dovoljeno! Sedaj šele preidem k stvari, o koji sem se sploh namenil pisati. Že v mnogih listih, kakor tudi v cenjenem „Slov. Narodu“, je bilo čitati, kako škof Giambattista vlada svojo vladikovino, v kateri je mnogo več Hrvatov, nego Italijanov — šarenjakov. Pod njegovim 7letnim vladikovanjem postala sta samo 2, reci dva župnikoma, in to jeden Italijan, a drugi Slovenec. Praznih farâ ima kakih 20, reci dvajset, a ker so vse hrvaške, razun jedne, ne razpiše jih, dasi so nekatere teh žup že več kot po 10 let brez inštaliranega župnika. Potem še nekaj. Prva leta njegova vlade delali so se župniški izpiti 2 krat na leto, meseca maja in novembra. A škof Flapp si je mislil, kaj bi se 2 krat izpiti delali, in ukrenil je enkratne izpite, češ, saj itak ne razpisuje farâ, naj že kateri pride delat izpit ali ne, naj ga naredi ali propade. Ali najbolj zanimivo pri letošnjih izpitih meseca maja in junija je to, da jednega kandidata, kateri se je oglasil, niso pripustili k izpitu. Kandidat ta je Čeh, zmožen mlad svečenik, Slovan „z dušo i telom“. Škof Giambattista s svojim italijanskim konzistorijem pa mu pošlje dekret, da se njega ne pripusti k izpitu po tem in tem §-u cerkvenega prava, in da je tako sklenil konzistorij. Kar se jako redko pripeti v mnogo večjih vladikovinah, to se je zgodilo v mali Poreško-Puljaki. Omenjeni svečenik bi moral biti kak lupež ali kaj enakega, ker le tehtni razlogi mogo utemeljiti nepripuščenje k izpitu. No, v obeh italijanašev je omenjeni svečenik „lupež“, kajti oni ga ni kraj oka videti ne morejo, ker je značen Slovan, kojemu se smili zatirati hrvaški narod, kojega poučuje in vodi v volilni boj proti neprijateljem in to, vidite, mu je zaprlo vrata Poreškega dvorca, in zato če ostati večni kapelan ali župeupravitelj. Jaz bi po moji slabi pameti vendar mislil, da ima o tej stvari še kdo drugi odločilno besedo, ne samo škof Flapp, vsaj mislim, da v Gorici ali kje drugod niso še slepi in gluhi. Ako bodo naši odnošaji še malo časa taki, kakor so sedaj,

je prav od srca: „Dobro ste pogodili in ker ste, kakor sodim, igralec, vas bode nedvomno zanimalo ako vam povem, da se je pojavil Peter Schlemihl znova, ta krat na gledališkem obzorji in v ženskih krilih celô: — Eleonora Duse.

In stari gospod, katerega ime hočem zamolčati tako dolgo, da bode, potujoč v Italijo, počastil tudi jedno naših predstav — to mi je obljubil — govoril je prilično tako-le: Vidite, prijatelj, gledališče ima polzka tla in da na njih marsikdo ponesreči, temu so krive v prvi vrsti lokalne razmere, v katerih človek navadno oslepi in otrpne za vse, kar ni uzraslo na domačih tleh. Težko je domačo umetnost staviti v drugo ali tretjo vrsto poleg tuje. To boli, to je res in le premnogokrat se v tem zmislu godi tujcu krivica. Pri domačinu radi zatismo jedno oko; tujca motrimo z obema očesima. Domač umetnik je varen nas, mi smo vajeni njega. Tujec se nas boji, in mi mu ne zaupamo. — Vse to govorim le o gledališču! — V drugi vrsti pa so kritiki: ljudje z belimi rokavicami, tipajoči po zmožnostih igralcev in igrak. Niti trobica prahu ne sme ostati na ročni obutvi teh neizprosnežev sicer zakriče jednoglasno: Nekoliko zrnsa, a še več plev; malo luči, a veliko sence. (Konec prih.)

onda bode škof Flapp imel mnogo in mnogo odgovarjati o svojem postopanju kot katoliški škof. Sploh bi pa svetoval vsem mlajšim svečnikom, naj se pritožijo o tej reči najprej pri metropolitu v Gorici; ako tam nič ne izda, pošljejo naj pritožbo v Trident; in ako še tam nič ne bode, naj se pritožijo naravnost do sv. stolice v Rim, da bode vsaj tam spoznali, kako vladikuje škof Giambattista Flapp koncem 19. stoletja.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 1. julija.

Valutni odsek.

Valutni odsek rešil je včeraj tretjo in četrto predlogo, tičejo se regulacije valute. Tretja predloga določa, da je moči vse denarne dajatve, katere je dati v zlatu, poravnati z zlatimi kronami. Pri odstavku, ki določa to tudi za carine, stavil je posl. Schwab predlog, naj se ta določba spremeni, njegovi nasveti pa so se odklonili, vladni predlog pa brez premembe vsprejel. Tudi četrta predloga, novela k členu 87 bančnega statuta vsprejela se je, dočim pete predloge o posojilu ni bilo moči rešiti vsled tega, ker so levičarski poslanci odšli iz političnih razlogov, kakor vidno iz našega Dunajskega dopisa.

Praske mestni zastop in vojaška uprava.

Praske mestna občina zidala je novo vojašnico za domobranci in na pročelju dala napraviti primeren napis v češkem jeziku. Domobranksko ministerstvo ni hotelo prevzeti te vojašnice, nego zahtevalo, da se odstrani češki napis, mesto njega pa naredi drugi, na vseh vojašnicah običajni, namreč: Viribus unitis. Začetkoma bil je občinski svet odločno zoper takšno spremembo, reklo se je celo, naj ne odneha mestni svet, pa če bi morala ostati vojašnica prazna. Sedaj pa se čuje, da sta se domobranksko ministerstvo in občinski svet pobotala, vsled česar se bode te dni odstranil češki napis.

Homatije v Lvovu.

Pred kratkim vršile so se v Lvovu občinske volitve, v soboto pa je bila določena seja občinskega zastopa, v kateri se bi bilo voliti novega župana. Prav pred sejo odpovedali so se vsi novovoljeni občinski svetniki svojim mandatom korporativno in uložili na politično oblastvo prošnjo, naj se nova volitev razpiše čim prej moči. Uzrok ne navadnemu temu činu so baje škandalozne dogodbe, dogodivše se pri zadnji volitvi. Že ko je bila volitev izvršena in volilni listki oddani magistratu, prišlo je mej te akte več sto glasovnic v korist posameznim osebam. Verifikacijska komisija je sicer dognala, da imajo dotični kandidati večino, tudi če se ne prištejejo falsifikovane glasovnice, a navzlic temu odpovedala se je večina mandatov.

Vnanje države.

Kriza na Srbskem.

Vsled smrti regenta Protića nastale agitacije zaradi volitve novega regenta prouzročile so že pravo pravcato krizo. Pasić kandiduje sam namesto regenta, dočim je večina radikalnih poslancev zoper njega in se ogreva za dr. Dokića, državnega svetnika in bivšega odgojitelja kralja Aleksandra. Dr. Dokić je odločen radikalec in tudi odločen protivnik Ristićev, prav zato se ga pa ta kar najodločneje brani, in skuša spraviti Pasića na mesto Protićovo. Ta zveza Ristić Pasić razburila je radikalno stranko tako, da se je resno bati, da ne nastane kaka kriza. Ristić in Pasić skušata osnovati nekako srednjo stranko in sta si ustanovila posebno glasilo „Pregled“.

Nemške finance.

Bismarckovo glasilo „Hamburger Nachrichten“ se protivi nameravani vojaški predlogi, o kateri smo tudi mi že poročali. Dobro informovani ta list trdi, da nastane valed te vojaške predloge za Nemčijo tudi velevažno finančno-politično vprašanje: s čim pokriti na novo nastale troške, znašajoče na leto okoli 60 milijonov mark? Državne blagajne so prazne, finančni položaj Nemčije pa kritičen, ker se dohodki vsled novega davka na sladkor niso pomnožili kar nič. Vsak dan pridejo mej svet novi davčni projekti, najboljši dokaz, da je finančna uprava v škripcih.

Dopisi.

Iz Divače, 30. junija. [Izv. dopis.] (Mili slovenski gostje.) V naši Divači smo navajeni izletnikov in gostov. Kadar se prične poletje, takrat prihajajo skoro vsako nedeljo in praznik v Divačo posebni vlaki, ki pripeljejo v našo sredo in v okolico Tržačane na razvedrilo jednega dne. Radi vsprejemamo take goste, a sosebno smo se razveselili, ko se nam je za včerajšnji dan sv. Petra in Pavla napovedala „Slovenska čitalnica Tržaška“, da hoče k nam napraviti svoj izlet. Priljudna vsakemu tujcu, hotela je naša narodna Divača sosebno prijazno pozdraviti Tržaške Slovence. Zato

je imela včeraj praznično lice: iz cerkvenega stolpa in iz mnogih hiš so plapolale narodne trobojnice in razodevale našo vzajemnost s Tržaškimi Slovenci, ki so res prišli nekaj preko Senožet, nekaj pa naravnost iz Trsta jako mnogobrojno. Članom slovenske čitalnice so se pridružili namreč tudi „Tržaški Sokol“, tamburaši in pa slovensko pevsko društvo. Vsa ta slovenska družba se je potem popoldne nastanila na prijaznem vrtu g. Maganje, okolo miz v zavetji hladnega zelenja. Bila je to lepa slika, zlasti ker je bilo videti toliko odličnih rodbin in pa — „last, non least“ — krasno število rodoljubnih gospej in gospodičin. Toda ne samo iz Trsta, nego tudi od drugod so bili dobrodošli gostje, tako iz Reke, iz Pulja, iz Podgrada, iz Ljubljane, iz Postojine in mnogi tudi iz okolice. Izmed narodnih zastopnikov smo zapazili gg. Jenka, Mohorčiča in Mandiča. Zabava je bila prijetna, brez stalnega sporeda, a ven in ven narodna. Mnogoštevilni slovenski pevci so pod vodstvom g. prof. dr. Glaserja peli nove in stare zборе, da je bilo veselje poslušati. Gospodje tamburaši imeli so za svoj orkester poseben šator ter so s pevci tekmovali za pohvalo občinstva, katero je bilo jednim kakor drugim jednako hvaležno. Vmes pa so bili tudi kratki javni govori. Prvi je predsednik Čitalnice, g. Ante Truden, pozdravil izletnike, zlasti goste in zahvalil „Slov. pevsko društvo“, pa tudi „Sokola“ s tamburaškim zborom, da so se tako lepo pridružili Čitalničnemu izletu. Za pevsko društvo se je zahvaljeval na povabilu njegov predsednik g. prof. dr. Glaser, a za „Tržaškega Sokola“ njegov starosta g. dr. Gregorin; oba gg. govornika sta naglašala, da se je vsako društvo rado, odzvalo Čitalničnemu povabilu, ker vse čuti potrebo složnega delovanja. Divaški učitelj g. Bano je izražal s krepkim govorom veselje, ki je ima narodna Divača z današnjimi slovenskimi gosti. G. prof. dr. Glaser je posebe nazdravil gostu iz glavnega mesta slovenskega, iz Ljubljane, g. dru. Majaronu. Le-ta je v svoji zahvali naglašal, da mu je žal, ker jih ni več iz razdvojene Kranjske navzočnih, da bi videli, kako lahko se družijo in sodelujejo vsi slovenski stanovi, ako jih, kakor Tržaške Slovence, prošinja jedna, tačas najpotrebnejša — narodna zavest. Nazdravil je složnim Tržaškim Slovcem. Govoril je tudi g. dr. Pretnar in se spominjal faktorja, ki je tudi veliko pripomogel veselju zbrane družbe, to so vrli Divačani, ki so svoje rojake tako narodno vsprejeli; napije torej njim. Vsem govorom in zdravijcam se je radostno, nekaj tudi navdušeno pritrjevalo. Za jednim govorom je tudi sledilo lepo narodno dejanje. Tržaški Slovenci gojijo namreč prelepo, posnemanja vredno navado, da se vselej, kjerkoli jih je več zbranih, spominjajo Ciril-Methodove družbe. Tudi včeraj je rodoljub koncem drugih govorov spomnil nas vseslovenske naše šolske družbe. Takoj sta vstali gospodični Kobalova in Sušanova iz Trsta in, kakor bi trenil, nabrali sta 40 gld. za Ciril-Methodovo družbo. Takó se je razpletala narodna zabava hitro na splošno zadovoljnost, ker, česar je bilo še sicer potreba, to je poskrbela nam točna in dobra postrežba g. Maganje. Napočil je po lepem dnevi tihoten mrak in z njim ura odhoda. Ob 9. uri so se na kolodvoru skoro ob jednem razšli vsi izletniki na razne strani. Nam Divačanom je ostal le še ponos, da so mili slovenski gostje nas obiskali in v naši sredi preživeli, kakor so zatrjevali, nekaj prav lepih ur v narodnem veselju. Na svidenje!

Iz St. Petra na Notranjskem 25. junija. [Izv. dop.] (Praznik šolske mladine.) Kakor v več krajih šolska mladež slovesno dan sv. Alojzija praznuje, tako je tudi tukajšnja šolska mladina imenovani dan slovesno praznovala. Zbrala se je ob 6. uri praznično oblečena pred tukajšnjim šolskim poslopjem, od koder je šla s svojo zastavo v lepem redu pod dobrim nadzorstvom v Gradec k sv. maši, pri kateri je šolska mladina pod vodstvom tukajšnjega gospoda nadučitelja pela. V enakem redu je šla po sv. opravi na odločeni jej prostor, kjer je 131 otrok zajutrkovalo. Po dokončanem zajutruku je koratala vsa šolska mladina na bližnji griček. Tukaj so se vrstile pod nadzorstvom učiteljskega osobja vakovratne, za mladež primerne igre, deklamoval se je in prepevalo patrijotične pesmi. Pa tudi na potrebe šolske mladine se ni pozabilo. Ob 3. uri popoldne smo šele zapustili prijazni griček ter šli v vas Gradec, kjer se je neka učenka vsem dobrotnikom in pričujočim damam in gospodom lepo zahvalila za prijazni pohod. K sklepu se je

navdušeno zapela cesarska pesem in potem smo se vrnili v lepem redu zopet nazaj v Št. Peter. Ostal boče da dan šolski mladini v nepozabnem spominu. Vsem tistim, kateri ste v ta namen kaj darovali, izreka se najtoplejša zahvala. Počastila sta izlet s svojo navzočnostjo zraven drugih dam in gospodov tudi gospod nadžupan in gospod načelnik tukajšnje železniške postaje s svojo preblago soprogo. Pokasali so s tem, da so pravi prijatelji šolske mladine.

„Matica Slovenska“.

92. odborova seja v četrtek 23. junija 1892. leta.

Navzočni: Gg. J. Marš (predsednik); dr. H. Dolenc, P. Grasselli, dr. J. Lesar, M. Pleteršnik, dr. L. Požar, A. Praprotnik, S. Rutar, A. Senekovič, dr. J. Starč, I. Šubic, Ivan Tomšič, I. Vavru, Fr. Wiesthaler, V. Zupančič in dr. Jernej Zupanec (odborniki); E. Lah (zapisnikar). Skupaj 17.

Predsednik pozdravi pričujoče in naznani, da so nekateri gospodje po svojih opraviilih zadržani, ter pove, da se je odbor danes sešel v konstituiranje in v ta namen, da reši in potrdi več predmetov, ki so bili na razgovoru v sobotnem posvetovanju in to, kar se je vršilo od zadnje redne odborove seje, dne 9. marcija.

Današnjemu zapisniku bodita overovatelja, odbornika dr. Lesar in dr. Požar.

V razgovoru, dne 18. junija, kadar se je bilo zbralo 20 gospodov, potrdi se najprej tajnikovo poročilo o društvenem delovanju preteklega leta, katero se ima v odborovem imenu dati občnemu zboru.

Predsednik povpraša, ali ne bi bilo dostojno, da si „Matica Slovenska“ za častnega člana izvoli tolikanj zaslužnega, preblagega deželnega predsednika. Radostni vsi pritrdijo temu nasvetu in izbran je bil g. podpredsednik P. Grasselli, da občnemu zboru to predlaga v imenu odborovem.

Predsednik povpraša, kedaj naj bode prihodnja odborova seja, in sklene se z ozirom na bližnji sklep šolskega leta, naj bode takoj v četrtek 23. t. m. in naj se razglasi to v ponedeljek po časnikih, v občnem zboru pa tudi naznani še pričujočim odbornikom.

V upravni odbor „Narodnega Doma“ se na mesto umrlega L. Robiča izvoli ravnatelj gosp. Iv. Šubic za Matičinega zastopnika.

Ponudba, da se za Matico naroči slika Ant. Kneza se v sprejme in se ima izvršiti iz ustanove, kadar se jej izroči v last.

Ponudba, naj Matica založi „Slovnico o volapiku“, deue se „ad acta“; tako tudi poslani pouk o rabi glagolski v slovenščini.

Prelagatelju neke šolske knjige sklene se na njegovo dotično zahtevo odmeriti nagrado, kakoršno določa za tako delo opravični red.

Glede tretje letošnje društvene knjige naroči se predsedništvu, naj ukrene, kar je z ozirom na nujnost neogibno potrebno.

Vabilu odbora za prireditve geografske razstave v Moskvi, julija in avgusta letos, Matica naj bi posredovala, da bi bile ondi tudi slovenske pokrajine primerno zastopane, sklene se odbor odzvati, ter voli v ta namen posebni odsek, kateremu bodi naloga, storiti v tej zadevi, kolikor je pri naših razmerah mogoče.

Nekaj zaostalih dolgov sklene se po pravnem zastopniku na podlagi uradnih podatkov in pojasnil sodnijsko iztirjati.

Nameravana II. izdaja „Slovenske steno-grafije“ se ima s tem pospešiti, da pisatelj sam presojevalce dotičnega rokopisa opozori na nujnost.

Preide se na konstituiranje. Predsedništvo prevzame starosta g. dr. J. Zupanec, ki povpraša, želi li kdo besede.

Po predlogu ravnatelja Senekoviča se izvolijo dosedanjí predsednik in oba podpredsednika v vaklikom vnovič.

Predsednik se zahvali za zaupanje, izjavlja, da po odklonjenih nekaterih pomislekih izvolitev sprejme, prosi pa odbornikov prijazne in čvrste pomoči, kakor doslej, in predlaga, da odbor potrdi tudi vse ostale upravitelje. Le mesto g. Praprotnika, kateremu naj se zaradi njegove bolehnosti prizanaša s posebnimi opravili v Matici, izvoli naj se kot drugi ključar novi odbornik g. dr. Janežič. Odbor soglasno pritrdi temu nasvetu. Predsednik tudi ponovi, kar je povedal že v občnem zboru, da so vsi letos priporočeni gospodje izvoljeni, pa da se zaradi nujnosti posebno pismo pošlje samo novoizvoljenemu odborniku; navzočni se povabijo tukaj, vnvanji po izvedo svojo izvolitev po časnikih.

Nato se odbor posvetuje o diplomii, katera naj se novoizbranemu častnemu članu v svojem času primerno izroči. V ta namen se voli poseben odsek.

Zapisnikar poroča potem o došlih kurentnih dopisih in povč, kako so bili rešeni.

Nove poverjenike so dobili ali jih imajo dobiti: Zgornji Rož, Komen, Konjice in Ziljaka dolina spodnja.

Knjižnici je prirastlo od zadnje odborove seje 89 knjig, zvezkov in časopisov, namreč ruskih, čeških in slovenskih, nekaj pa tudi sicer slovenskih, nemških, angleških in latinskih, 58 od društev, s katerimi je „Matica“ v književni zvezi, z zameno, 31 pa valed daril.

Ravnatelj Senekovič opozori na to, da se bo po novem učnem načrtu rabila botanika že pri puku v I. razredu, da bo torej treba veliko več knjig.

Predsednik opazi na to, da se bode dalo to doseči le po časnikih, morebiti tudi po dijakihi, katerim naj bi se pred odhodom dalo kako naročilo.

Odbornik dr. Požar priporoča naposled še skrb za tretjo zabavno knjigo, in predsedništvo obljubi o potrebi poprašati gospodov odbornikov po okrožnici, ali pa povabiti jih še v skupno posvetovanje. — Na to se odbor poslovi.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Št. Jakobsko-Trnovska podružnica sv. Cirila in Metoda) v Ljubljani ima v nedeljo 3. julija t. l. ob 8. uri zvečer svoj občni zbor na vrtu pri Virantu, o neugodnem vremenu v tamošnjih gostilniških prostorih. Pozborovanji je prosta zabava s petjem. Peli bodo gospodje pevci pevskega društva „Ljubljana“. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

— (Šmihelsko gradišče na Notranjskem.) V „Slov. Narodu“ št. 145 piše brezimen arheolog o gradišču pri Šmihelu na Notranjskem. Anonimus piše, da je letos o Binkoštih poskusil kustos Müllner zopet sam kopati. Kustos Müllner ni le poskusil kopati, nego je kopal do dna nasipa, kjer se orožje nabaja, in več sto komadov muzeju pridobil in sicer reči, katere so do zdaj unikati v Evropi, ker mnogo železnega orožja Šmihelskega značaja se je do zdaj le tukaj našlo. Kopalo se je 9 m globoko in 350 m³ sveta izpraznilo, predno se je plast z orožjem odkrila. Kar se tiče kneza Windischgrätza, moram omeniti, da je prvič mnogokrat sam na gradišču kopal, ker je veliko sveta ondi kneževoga. Klajšek pa v Predjamo nič nosil ni, ako je kaj imel, temveč oskrbniku v Haasberg, kar je bila tudi njegova dolžnost, ako je na kneževem posestvu kopal in sicer na kneževo povelje. Čelada in meč, katerega je knez Windischgrätz v novejšem času od Klajška dobil, sta bila tudi na kneževem posestvu najdena, torej lastnina kneza. Za deželni muzej se je na povelje kustosa celo zimo kopalo, ker muzej od tukaj nobenega komada ni imel; nakopalo se je več sto komadov raznih reči; preiskava kustosa Müllnerja je imela pa še posebno ta namen, položaj iz znanstvenega stališča pojasniti, kar bi bilo tudi drugod po kranjskih najdiščih zelo potrebno. Kar se tiče končnega stavka: da knez Windischgrätz „za železnosti nič maral ni“, in šele kustos Müllner jih je nabavil za deželni muzej „Rudolfinum“, je omeniti, da prvič ima knez že davno lepo zbirko vsake vrste železnine in drugič se knezu ni moglo ponuditi, kar se je z deželnim denarjem, na moje povelje, nalašč za deželni muzej nakopalo.

Müllner, kustos.

— (Promenadni koncerti) vojaške godbe v Ljubljani bodo v meseci juliji nastopne dni ob nedeljah: 3., 10., 17., 24. in 31. julija v „Zvezdi“, vsakikrat ob polu 12. uri dopoldne; ob četrtkih: 7., 14., 21. in 28. julija pod gradom pod Tivolijem, vsakikrat ob 6. uri popoldne.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska.) V mestno hranilnico Ljubljansko uložilo je meseca junija 412 strank 173.182 gld. 75 kr., uždignilo pa 271 strank 92.543 gld. 46 kr. V preteklem polletju oglasilo se je 541 prosilcev za posojila, katerim je bilo dovoljeno posojil v znesku 320.930 gld.

— (Poštne stvari.) Rekomandovana pisma s poštним povzetjem se bodo od 1. julija naprej pošiljala lahko v totranski državni polovici, kakor tudi v prometu z Ogersko, Belgijo, Dansko, Italijo, Luksemburgom, Rumunijo, Švedsko in Norveško in Švico. Najvišji znesek povzetja določen je za Avstro-Ogersko s 500 gld. in v prometu z vnvanjimi državami z 200 gld. ali 400 markami, oziroma 500 franki ali njih vrednosti po veljavi dotičnih dežel. Pristopbine so jednake kakor pri drugih rekomandovanih pošiljstvih.

— (Umrli je) v Št. Vidu pri Zatičini okrajni zdravnik g. Jakob Lukan v 50. letu svoje dobe. Pokojnik bil je odlikovan z zlatim križcem za zaslug. N. v m. p.

— (Pet goldinarjev zapustil — cesarju.) V Lahovčah v Kamniškem okraju umrl je 14. marca Martin Jerovšek, ki je mej drugimi legati volil tudi pet goldinarjev cesarju. Nj. V. cesar odredil je, da se v sprejme ta legat in uvrsti v Najvišjo zasobno blagajnico.

— (Občinske volitve.) Pri včerajšnjih občinskih volitvah v Šmarijah pri Jelšah na Spodnjem Štajerskem zmagali so Slovenci v vseh treh razredih sijajno.

— (Novo gimnazijsko poslopje v Mariboru) je dozidano in se bode te dni dalo naučnim oblastvom v porabo in upravo. Mariborska gimnazija je utrakvističen zavod in zato bi bilo jedino umestno, da bodi tudi napis na poslopji dvojezičen, nemški in slovenski. Napravil se je sicer nad glavnim uhodom že nemški napis, sodimo pa, da bi se to dalo popraviti, zlasti sedaj, ko je premeščen gimnazijski ravnatelj dr. Steinwenter. Upamo in pričakujemo torej, da se bodo poklicani faktorji nemudoma in energično potegnili za to, da se reši načeloma važno vprašanje o napisu za nas ugodno.

— (Ogenj.) Iz Vranskega se nam piše dne 30. junija: Včeraj na sv. Petra dan užgal se je hlev in kmalu potem tik stoječa hiša tržana Salabe. Prvi pogorel je do tal, hišo pa je z neumorno delavnostjo in brzo pomočjo otelo naše gasilno društvo. Nevarnost za fik stoječa poslopja sicer ni bila očitna, ker je bilo mirno vreme, a gašenje zamujeno, znala bi nastati prava nesreča za oni del trga. Pohvalno pa moram tudi omeniti vzgledne marljivosti in vztrajne delavnosti naših tržkih deklet, katera so navzlic praznični obleki (bila so na potu k popoldanju cerkvenemu opravilu) kaj vrlo vodo donasala in tako mnogo k pogašanju pripomogla. Ogenj nastal je baje, kakor sedaj običajno, po otrokih. Za malo vsoto zavarovanega Salabo pa priporočamo znani darežljivosti tržanov.

— (Sadjerejsko društvo za Šoštanjski okraj) ima svoj glavni zbor v nedeljo dne 3. t. m. popoldne v Čitalniških prostorih. Zborovanje se prične ob 3. uri. Poleg navadnega vsopreda predaval bode g. Bele o cepljenji ameriških trt v zelenem stanu.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Pliberk in okolico) priredi besedo na čast slovauskima blagovestnikoma v nedeljo 3. t. m. popoldne ob 3. uri v Šercarjevi gostilni v Šmihelu. Poleg petja, deklamacije in slavnostnega govora se bode igrala igra „Kateri bo?“ in šaljiivi prizor „Živio“.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Kotmaroves in okolico) na Koroškem ima svoj občni zbor v nedeljo 3. t. m. popoldne ob 4. uri v Kramerjevi gostilni v Hodišah. Po zborovanji bode petje in prosta zabava.

— (Vipavska železnica.) Trgovinsko ministerstvo je podelilo deželnemu odboru goriškemu zaproseno dovoljenje, da se sme lotiti tehniških pričetnih del za krajevno železnico z normalnim tirom od Goriške železniške postaje po Vipavski dolini do Ajdovščine v zmislu dotičnih postav, in to za šest mesecev. Pri teh pričetnih delih naj bi se ozir jemalo na to, da se železnica lahko o svojem času spremeni v glavno železnico, katera bi posredovala zvezo mej Gorico in Postojino ali katero drugo primerno točko južne železnice mej Dunajem in Tratom. Deželni odbor goriški je v dogovorih z inženirji zaradi tega dela.

— (Razpisane učiteljske službe.) V Celjskem okraji podele se nastopna podučiteljska mesta: 1. Na dvorazrednici v Gorici (pošta Rečica); 2. na trirazrednici v Rečici; 3. na dvorazrednici v Slivnici (pošta Št. Jur ob juž. žel.)

— V okraji Brežice podele se nastopne podučiteljske službe: 1. Na trirazrednici v Dobovi (pošta Brežice); 2. na trirazrednici v Pilštani; 3. na dvorazrednici v Preborjah (pošta Pilštani). Prošnje vložiti je do 20. julija pri dotičnem krajnem šolskem svetu. Pri vseh službah zahteva se popolno znanje slovenskega in nemškega jezika. — Na jednorazredni ljudski šoli v Banjiloki razpisano je mesto učitelja z letno plačo 500 gld., funkcijsko priklado 30 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje v 4 tednih pri okrajnem šolskem svetu v Kočevji. — Učiteljske službe so razpisane pri Jezzeru, v Libučah in v Velikovecu na Koroškem.

— („Slavjanska Čitaonica u Puli“) obdržava dne 3. julija t. l. v društvenih prostorih (kuća Seracin prizemlje) svojo glavno skupščino. Dnevni red. 1. Pozdrav predsednikov; 2. Izvešče odbora o društvenem delovanju za prošlo društveno leto; 3. Volitev odbora; 4. Slučajnosti. Početek točno ob 5. popoldne. Po glavni skupščini prosta zabava.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 30. junija. „Narodni Listy“ pravijo z ozirom na odstranitev čeških grbov v Brnu, da je sedaj ugodni čas odpraviti v Pragi dvojezične ulične tablice in je nadomestiti z izključno češkimi.

Dunaj 1. julija. „Wiener Zeitung“ priobčuje potrjeno svetovno poštno pogodbo z dne 4. julija 1891 in javlja vsled cesarjevega potovanja v Brno podeljena odlikovanja. — Taaffe se danes povrnil iz Nalžov-a.

Rim 1. julija. „Agenzia Stefani“ javlja, da sta poslanik angleški in zastopnik severo-ameriških združenih držav prosila Brina, naj kralj italijanski imenuje razsojevalce v sporu zaradi Behringovega morja.

Arad 1. julija. Sinoči nastal z Rumuni v neki kavarni pretep, ki se je zanesel na ulico. Rumunski teolog bil ranjen. Izgredniki razšli so se šele po vojaški intervenciji.

Carigrad 1. julija. Nemški poslanik Radowitz imenovan poslanikom v Madridu, na njegovo mesto pride v Carigrad knez Radolin.

Razne vesti.

* (Car Aleksander III. osvoboditelj Kalmikov.) Dne 19. junija prečital se je v kalmiškem bazarji carski ukaz, s katerim se razglša, da se prosto kalmiško ljudstvo oprasča gospodarstva dosedaj vladujočih slojev in postane deležno vseh prav svobodnih prebivalcev dežele. S tem ukazom oslobodilo se je 150 000 ljudi, ki so bili dosedaj v moralni in gospodarski podločnosti in zares sužnji malega števila „štepni gospodarjev“, bivših poglavarjev. S tem ukazom zginil je iz ruskega zakona poslednji sled robstva.

* (Kolera.) Iz Peterburga se poroča, da se je prikazala kolera v Samarkandu v centralni Aziji. Tudi v Astrahanu in v Batumu pokazala se je kolera. Vlada je odredila vse potrebno, da se bolezni ne zanese v Rusije evropski del.

Razširjeno domače zdravilo. Vedno večja pot pravezanja po „Moll-ovem francoskem zganju in soli“ dokazuje uspešni upliv tega zdravila, zlasti koristnega ko-bolesti utešujoč, dobro znano antirevmatično zdravilo. V steklenicah po 90 kr. Po poštne povzetki razpošilja to mazilo lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zaloga po deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh steklenic se ne pošilja. 4 (42—9)

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

30. junija.

Pri **Malléi**: Wohlfart, Recht, Leitner z Dunaja. — Menasce, Rošič, baron Schmiedburg iz Trsta. — Weiss iz Budimpešte. — Wagner iz Ljubljane. — Ranzinger iz Kočevja. — Pl. Schwatten iz Maribora. — Petrič iz Vrhnike. — Globočnik iz Kranja.

Pri **Stonu**: Fuchs, Hartman, Kominik, Stern, Epstein, Pam z Dunaja. — Uhrsprung iz Prage. — Palese iz Trsta. — Trojani iz Gradca. — Rossi iz Gorice. — Maček iz Zagreba. — Hladek iz Kočevja.

Pri **južnem kolodvoru**: Högendörfer, Schwarz z Dunaja. — Helmer s Češkega. — Jvanau iz Gradca. — Brivat iz Maribora.

Darila za „Narodni Dom“.

XLVIII. izkaz „Krajcarske družbe“.

Prenesek		11284 gld. 37 kr.
Vesela družba v Ljubljanski čitalniški gostilni za prodane sardine	4	20
Zaostala naročnina na mesečnih doneskih Doneski za mesec april; plačali so:	2	—
4 naročniki	à 5 gld.	20 gld. — kr.
6 naročnikov	à 3	18
8	à 2	16
22	à 1	22
8	à 50 kr.	4
Preostanek zbirke za pokritje stroškov za voj. godbo v čitalniškem slovesu. Zgubljena stava v čitalniški gostilni. Čisti dohodek „Slavčevega“ koncerta pri Koslerji	80	—
Doneski za mesec maj; plačali so:	13	—
4 naročniki	à 5 gld.	20 gld. — kr.
5 naročnikov	à 3	15
8	à 2	16
22	à 1	22
8	à 50 kr.	4
Vesela družba pri Petranu na Bledu (nabral g. Plantan)	3	37
Zgubljena stava v Idriji	3	—
Zaostala naročnina meseca maja	3	—
Doneski za mesec junij; plačali so:	77	—
4 naročniki	à 5 gld.	20 gld. — kr.
6 naročnikov	à 3	18
8	à 2	16
21	à 1	21
8	à 50 kr.	4
Za prodani Narodni papir	6	50
Skupaj	11645	gld. 44 kr.

Opomba: Vsem onim, kateri so na ta ali oni način pripomogli k tej, za naše skromne razmere venderle ogromni svoti, najtoplejšo zahvalo, združeno z željo in prošnjo, da blagovolje z nami tako lepo vstrajajo tudi še zanj, tem bolj, ker se je v zadnjem času napravil sklep, kateri utegne naš končni namen hitreje uresničiti.

V Ljubljani, dne 28. junija 1892.

Odbor „Krajcarske družbe“.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
30. junija	7. zjutraj	737.0 mm.	20.0° C	sl. sev.	d. jas.	5.4 mm.
	2. popol.	735.5 mm.	23.0° C	sl. svz.	d. jas.	—
	9. zvečer	737.8 mm.	17.4° C	sl. svz.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 20.1°, sa 1.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 1. julija t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	95.35	95.40
Srebrna renta	95.10	95.20
Zlata renta	112.75	112.75
5% marčna renta	100.85	100.90
Akcije narodne banke	998.—	998.—
Kreditne akcije	318.25	317.50
London	119.50	119.55
Srebro	—	—
Napol.	9.49	9.50
C. kr. cekini	5.67	5.67
Nemške marke	58.57	58.60
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	— gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181
Ogerska zlata renta 4%	110	85
Ogerska papirna renta 5%	100	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	25
Kreditne srečke	100 gld.	189
Rudolfove srečke	10	23
Akcije anglo-avstr. banke	120	155
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	237	—

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

izšla je knjiga:

Razne pripovedke.

Najgrozovitejša muka peklena. Spisal Catulle Mendès; prevel Vinko. — Ulovec. Spisal Sevnčan. — Silvestrov otročiček. Kalifornska povest. Spisal Bret Harte; poslovenil Vinko. — Uničeno življenje. Češki spisal Stroupežničky; preložil Vinko. — Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

V soboto dne 2. julija 1892

vrtna veselica z godbo

v gostilni g. Ivana Počivalnika

na Sv. Petra cesti.

(758)

Začetek ob 8. uri zvečer. — Ustopnina 15 kr.

Diurnist

z dnino 1 gld. 50 kr. se vsprejme v neko pisarno v Gradcu. Znatni mora nemški in slovenski jezik v besedi in pisavi popolnoma in imeti mora izpisano, lahko čitljivo pisavo. Nadaljnji pogoji so: Biti mora umen in nagel delavec, neomadeževane preteklosti, nezadolžen, vojaščine prost, neoznjen in popolnoma zdrav. V slučaju posebne porabnosti in izbornega zadržanja ima do-
tličnik upanje, da se nastavi stalno s pravico do pokojnine. Prošnje v nemškem in slovenskem jeziku s pre-
pisni sprisane poslati je pod 201.191 v Gradcu, poste-
restante. (757—1)

V nekem kamnolomu v Nabrežini nastavi se stalno

(748—3)

administrativno izobražen mož

kateri ume nekoliko risati in se spozna pri kamno-sestvu in kamnolomu.

Ponudbe je poslati G. Tönnies-u v Ljubljani.

Štajerska deželna Rogaška kiselina.

Tempeljska in Styrijska slatina.

Sveža polnitev v novozgrajenem polnilnem rovu od neposrednega dotoka iz vrelca. c (478—3)

Te glavberjevosolne kiseline, katera ni samo iz-
borno sredstvo proti boleznim prebavnih organov,
nego tudi jako prijetna hladilna pijača, ni
zamenjati s drugimi kiselinami, katere
se prodajajo pod imenom „Rogaške“.

Dobiva se pri slatinarstvu v Rogatu in na Sla-
tini in pri glavnih založnikih v Ljubljani:
Mihaelu Kastnerju in Morica Wagnerja
vdovi, kakor tudi v vseh prodajalnicah mine-
ralnih vód, v specerijskih prodajalnicah in dro-
guerijah, ki so na dobrem glasu.

Luskinina voda

in Esprit-Bérénice

imata svojstev, ki zabranjujejo, da
ne izpadajo laaje, ko bi se po vna-
nje na to uplivalo. To se doseže
s tem, da se lasišče čisti, varuje
bolezni, zabranjuje napravo luskin,
lasem odpravlja toščo in odpravlja
kisline, ki nastajajo s potom.

Vsak večer, predno se gre spat,
pomoči se lasišče s to luskinino
vodo in zjutraj, ko se je lasišče
skrbno izčesalo, udrgne se „Esprit Bérénice“, ki
krepča lasne korenine.

Jedenkrat na mesec naj se pa lasje in lasišče z
mlačno vodo, v kateri je boraks raztopljen, umijejo
in potem večkrat s toplo vodo splaknejo. Razstopi
naj se 50 gr. boraksa v litru tople vode.

Steklenica luskinine vode stane 60 kr., steklenica
Esprit-Bérénice 40 kr.

Piccoli-jeva lekarna „Pri angelju“
v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote
točno izvršujejo. (59—3)

10

goldinarjev

stane pri meni en modroc na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno
iz najboljših tvarine narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz naj-
boljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapcirani in močnim platnenim
cvilhom preoblečeni ter 10—15 let nobenih poprav ne zahtevajo. Pri
naročilih z dežele naznani naj se vselej natančna mera postelje v notranji
luči. — Ako se torej dobi za 10 gld. dober tapciran modroc na pe-
resih, je pač neumestno kupovati malovredne nadomestke, kateri pravemu na-
menu, imeti dobro posteljo, ne ustrezajo.

ANTON OBREZA, tapcirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4.

Lastnikom hotelov, vil, kopelij in zavodov popust od cene.

Žičaste žimnice za vsako posteljo na-
vadne velikosti po 8 gld. 90 soldov;
z afrikom tapcirane in s cvilhom preoblečene
po 15 gld. (714—5)

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-
vajoče sredstvo proti
kurjim ošesom,
žuljem na pod-
platih, petah in
drugim trdim
praskom
kože.

Dobiva se
v lekar-
nah.

Veliko
priznanih
pism je na
na ogled v
glavni razpošiljalnici:
L. Schwenk-a lekarna
(524) Meidling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in
obliž varstveno znamko in podpis,
ki je tu zraven; torej naj se pazi
in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljub-
ljani J. Swoboda, U. pl.
Trnkoczy, G. Piccoli, L.
Grebel; v Rudolfovcu
S. pl. Sladovič, F. Haika;
v Kamniku J. Močnik;
v Celovcu A. Egger, W.
Thurnwald, J. Birnbach-
er; v Brezjah A. Aich-
inger; v Trgu (na Kro-
škem) C. Menner; v
Beljaku F. Scholz, Dr.
E. Kumpf; v Gorici G.
B. Pontoni; v Wolfo-
bergu A. Huth; v Kra-
nji K. Savaik; v Rad-
goni C. E. Andrien; v
Idriji Josip Warte; v
Radovljici A. Roblek;
v Celju J. Kupferschmid.